

Underbilag 1 til Bilag 7.

Retsplejeudvalget.

Adr. Højesteret, Christiansborg.

København, den 15. December 1927.

Retsplejeudvalget tillader sig herved at fremsætte følgende Bemærkninger til det Rigsdagen forelagte „Forslag til Lov om Politiets Ordning m. v.“:

ad Lovforslagets § 1 (vedrørende Retsplejelovens § 109).

Retsplejeudvalget indstiller, at der om de i denne Paragraf (som andetsteds i Lovforslaget og i det Rigsdagen forelagte „Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916“) som „Politiassessorer“ betegnede Tjenestemænd bruges Betegnelsen „Politiauditører“.

Benævnelsen „Politiassessor“ er efter Retsplejeudvalgets Mening i sig selv urigtig, idet de paagældende Tjenestemænd virker enkeltvis og ikke som Assessorer; men, hvad der er af større Betydning, Betegnelsen er vildledende. Naar bortses fra de Tilfælde, hvor „Assessor“ bruges som Titel, hvad der nu om Dage er meget sjældent, forbinder Befolkningen fra gammel Tid med Ordet „Assessor“ altid Forestillingen om en dømmende Myndighed, og det er derfor en lige saa almindelig som uheldig Opfattelse, at den, som afgiver Forklaring for en Politiassessor, befinder sig i en Ret og forklarer for en Dommer — en Opfattelse, som hele det ydre Apparat bidrager til at bestyrke. I Retsplejeloven i dens oprindelige Affattelse benævnedes de ommeldte Tjenestemænd „Politifuldmægtige“, hvad der var en fulkommen korrekt Benævnelse, idet de paagældende virker som befuldmægtigede for Københavns Politidirektør i hans Embedsvirksomhed ved Efterforskning og Forfølgning af Straffesager. Naar man gik bort fra denne Benævnelse, skyldes det formentlig, at man ønskede ogsaa i Benævnelsen at udskille disse Polititjenestemænd, som er statsansatte, fra Politimestrenes privat engagerede Fuldmægtige, som altid benævnes „Politifuldmægtige“. Den foreslaaede Benævnelse „Politiauditør“ har den Fordel, at den ikke i Befolkningen vil lede Tanken hen paa Domsmyndighedens Udøvere.

ad Lovforslagets § 1 (vedrørende Retsplejelovens § 110).

a) Foran Ordet „uberygtede“ i Paragraffens 2det Stykke bør formentlig tilføjes: „myndige“.

Til Begrundelse heraf henvises til de Bemærkninger, som Retsplejeudvalget i en anden Skrivelse af Dags Dato har fremsat ad § 10 i Lovforslaget om Ændringer i og Tilføjelser til Retsplejeloven, vedrørende dennes § 42.

b) Retsplejeudvalget indstiller *principalt*, at Paragraffens sidste Stykke udgaar. Det forekommer Udvalget uheldigt paa Forhaand at begrænse Kredsen af Aspiranter til Politimester-Embederne stærkere end foreslaaet i Paragraffens 2det Stykke, idet det meget vel kan tænkes, at man ved en saadan yderligere Begrænsning kommer til at udelukke Personer, der maa anses for lige saa vel kvalificerede til Ansættelse som de særlig fremhævede. For saa vidt det imidlertid til Trods herfor maatte findes rigtigt ved Lov at bestemme, at der — som Betingelse for Ansættelse — som Regel skal kræves forudgaaende praktisk Virksomhed af nærmere bestemt Art i en vis Tid, maa Retsplejeudvalget *subsidiært* fremhæve, at 3 Aars Virksomhed som autoriseret Dommerfuldmægtig, som Amtsfuldmægtig eller som Fuldmægtig hos Statspolitichefen, Rigsadvokaten eller en Statsadvokat formentlig bør stilles lige med de i den foreslaaede Bestemmelse nævnte Virksomheder. Det forekommer Retsplejeudvalget, at man ikke billigvis kan berøve Personer, som opfylder de angivne Betingelser, den Adgang, som de